

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

uw brief van	uw kenmerk	ons kenmerk	datum
30 mei 2007	07-LNV-B41	TRCJZ/2007/1810	04 juni 2007
onderwerp		doorkiesnummer	bijlagen
Vergunningaanvraag Natura 2000			1

_____ Geachte Voorzitter,

Hierbij doe ik u de antwoorden toekomen op de vragen die de leden van de Vaste Commissie voor LNV hebben gesteld naar aanleiding van de briefing over Natura 2000 op 23 mei jl.

Hoe is het mogelijk dat een vergunningaanvraag geweigerd kan worden wanneer er geen sprake is van een significant negatief effect en tegelijkertijd een vergunning verleend kan worden wanneer er in eerste instantie wel kans is op een significant negatief effect? Graag hierop een toelichting.

Bij de vergunningverlening zijn er drie mogelijke opties:

1. Er is geen vergunning nodig. Dit is het geval als op voorhand, zonder nader onderzoek, duidelijk is dat een activiteit geen negatieve gevolgen heeft voor een Natura 2000-gebied. Bijvoorbeeld fietsen op een fietspad in een Natura 2000-gebied.
2. Aan het begin van het vergunningentraject is duidelijk dat het project geen significante gevolgen kan hebben maar wél kan leiden tot een verslechtering van de kwaliteit van habitats of een verstoring van soorten. Na de verslechtings- en verstoringstoets wordt de vergunning verleend als zeker is dat geen verslechtering optreedt of als de kans op en/of de mate van verslechtering aanvaardbaar is gelet op de andere belangen die in het geding zijn. Deze toets strekt ertoe om invulling te geven aan artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn. Lidstaten moeten immers maatregelen nemen om significante verstoring van soorten en verslechtering van de kwaliteit van habitats te voorkomen. Om een voorbeeld te noemen: een vergunning voor een eenmalige houseparty op stuifzandheide zal niet worden afgegeven omdat er een onaanvaardbaar grote kwaliteitsverslechtering zou optreden. Deze vorm van ontspanning kan even goed plaatsvinden buiten een natuurgebied. Het organiseren van een mountainbike-evenement in een Natura 2000-gebied kan onder voorwaarden wel toegestaan worden.

Datum	Kenmerk	Vervolgblad
04 juni 2007	TRCJZ/2007/1810	2

3. Als het aan het begin van het vergunningetraject voor mogelijk wordt gehouden dat het project significante gevolgen *kan* hebben, moet een passende beoordeling worden gemaakt om precies te weten wat de gevolgen zijn. De vergunning wordt in principe uiteindelijk alleen verleend indien *gebleken* is dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet worden aangetast. Dat betekent dat het project niet leidt tot (significante) verstoring van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen en ook geen verslechtering van de kwaliteit van habitats veroorzaakt. De verslechterings- en verstoringstoets is hierin dus geïncorporeerd. Alleen als er geen alternatieven zijn en met het project dwingende redenen van groot openbaar belang gemoeid zijn, wordt toch vergunning verleend ook al kan de natuur hieronder lijden. Het verlies aan natuurwaarden moet dan wel gecompenseerd worden. Deze toets sterkt ertoe artikel 6, derde en vierde lid, van de Habitatrichtlijn te implementeren. Een bekend voorbeeld hiervan is de Tweede Maasvlakte.

Samenvattend: het kan voorkomen dat zaken die passend beoordeeld moeten worden wél een vergunning krijgen terwijl andere activiteiten via een verslechterings- en verstoringstoets niet tot vergunningverlening leiden. Dat kan liggen aan de aard van de activiteit, aan de mitigerende maatregelen die worden genomen of aan de dwingende redenen van groot openbaar belang.

Het begrip significantie is bijzonder belangrijk bij het beantwoorden van de vraag welke weg bewandeld moet worden. Ik werk er hard aan dit begrip te verduidelijken door middel van handreikingen. Hierin worden praktijkervaringen en jurisprudentie verwerkt. Daarnaast onderzoek ik de mogelijkheden om duidelijkheid te scheppen door in een AMvB bepaalde categorieën activiteiten te identificeren waarvan op basis van wetenschappelijk onderzoek vaststaat dat ze – eventueel onder nadere voorwaarden en beperkingen - geen (significante) schadelijke effecten zullen hebben. Dergelijke activiteiten behoeven dan geen vergunning.

Ik wijs er hierbij op dat er recent een wetsvoorstel bij uw Kamer is ingediend (Kamerstukken II 2006/07, 31 038, nrs. 1-2) dat ertoe strekt om vergunningplicht op te heffen voor een verstoring die geen significante effecten kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Ook in de huidige situatie moet het overigens gaan om een verstoring van een zekere omvang voordat de vergunningplicht geldt: de verstoring moet immers gevolgen kunnen hebben voor het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen.

Hoe wordt omgegaan met infrastructuur (bestaand gebruik) in de buurt van een bedrijf, waarbij een vergunning wordt aangevraagd voor een activiteit in of rond een Natura 2000-gebied? Kan de overlast van de infrastructuur gescheiden worden van de vermeende overlast van de te plannen activiteiten?

De bestaande infrastructuur valt niet onder de vergunningplicht, ook niet als er in de loop van de tijd meer verkeer hiervan gebruik van maakt (autonome ontwikkeling). De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bevestigd dat de autonome ontwikkeling van het verkeer niet is aan te merken als een plan of project in de zin van de

Datum	Kenmerk	Vervolgblad
04 juni 2007	TRCJZ/2007/1810	3

Habitatrichtlijn.¹ Ook het bedrijf zal – wanneer het geen nieuwe activiteiten ontplooit – voorlopig geen natuurbeschermingswetvergunning nodig hebben. Zoals ik u heb laten weten in mijn brief van 1 september 2006, zal het bevoegd gezag niet uit eigen beweging een vergunningetraject ingaan voor bestaand gebruik gedurende de periode dat het beheerplan nog niet is vastgesteld. Het bovengenoemde wetsvoorstel voorziet erin dat de vergunningplicht voor bestaand gebruik in die periode wordt opgeheven. Het beheerplan is het centrale instrument om bestaand gebruik te reguleren.

Zowel voor de infrastructuur als voor het bedrijf zal bij het opstellen van het beheerplan worden gekeken of er negatieve gevolgen zijn en welke mitigerende maatregelen genomen moeten worden om te voorkomen dat de natuurdoelen niet worden gehaald. Op deze manier wordt invulling gegeven aan de verplichting van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn om passende maatregelen te nemen.

Wanneer het bedrijf wél wil uitbreiden en het gaat om een veehouderij dan kan dit zolang de uitbreiding past binnen het toetsingskader ammoniak dat ik op 22 mei jl. aan uw Kamer heb aangeboden (Kamerstukken II 2006/07, 30654, nr. 43). Als het om een ander bedrijf gaat, zal gekeken moeten worden wat de gevolgen van de uitbreiding zijn. Hierbij mag de autonome ontwikkeling van het verkeer buiten de passende beoordeling worden gelaten.

Bijgevoegd vindt u het gevraagde Alterrapport 'Onderzoek naar de ammoniakdepositie op vijf habitatgebieden ten behoeve van het interim toetsingskader Ammoniak en Natura 2000'.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg

¹ ABRvS, 28 februari 2007, zaak 200506917/1, r.o. 2.13.4, www.raadvanstate.nl
TK Nb en bestaand gebruik 060814